

[Socialministeren]

eleverne på statens søfartsskoler, der er afhængig af forældrenes indtægt, men uafhængig af spørgsmålet om søfartsbog.

Til *justitsministeren* (31/3 78) af:

Uwe Jensen (Ribe a.) (FP):

»Med hvilken begrundelse mener ministeren, at den schweiziske højesteretsdom af 2. september 1977 vedr. brug af sikkerhedsseler skal hemmeligholdes over for Danmarks befolkning?«

(Spm. nr. 616).

Begrundelse.

Det må anses for utilbørligt, at vi her i Danmark skal behandle en domsudskrift fortroligt og efter anmodning fra udlandet hemmeligholde dommens præmisser, når principperne i afgørelsen har været offentliggjort i international presse i begyndelsen af september 1977.

Det burde være sådan, at vi har pligt til at underrette vore vælgere, som er vore egentlige arbejdsgivere, om, hvad der foregår her i folkets hus.

Besvarelse (6/4 78):

Justitsministeren (Erling Jensen):

Folketingets retsudvalg anmodede i spørgsmål nr. 29. alm. del – bil. 106, 1976-77, justitsministeriet om at tilvejebringe præmisserne i en schweizisk højesteretsdom, der havde været omtalt i dagspressen, og hvorved et i Schweiz indført påbud om brug af sikkerhedssele skulle være blevet underkendt.

Gennem udenrigsministeriet fremskaffede justitsministeriet et eksemplar af den pågældende dom, der er afsagt den 2. september 1977 af den schweiziske højesteret (kassationsretten).

I det brev, hvormed udenrigsministeriet oversendte højesteretsdommen til justitsministeriet, gjorde man opmærksom på, at retsskriveren ved den schweiziske højesteret over for den danske ambassade havde henstillet, at dommens præmisser ikke blev offentliggjort.

Efter at dommen, der er affattet på fransk, ved justitsministeriets foranstaltning var blevet oversat til dansk, besvarede justitsministeriet den 21. marts 1978 retsudvalgets

spørgsmål ved at fremsende dommen i den oversatte version.

Ved fremsendelsen af dommen har justitsministeriet følt sig forpligtet til at referere den henstilling vedrørende offentliggørelse af dommens præmisser, som retsskriveren ved den schweiziske højesteret har fremsat over for den danske ambassade i Schweiz.

Da henstillingen kun omfatter en offentliggørelse af dommens præmisser, gengives her det korte referat af dommen, der blev givet ved besvarelsen af spørgsmålet:

»Indholdet af dommen er kort, at der ikke med hjemmel i en lovbestemmelse, der bemyndiger Forbundsrådet til at fastsætte »supplerende færdselsregler«, kan udstedes et påbud om tvungen brug af sikkerhedsseler.

Et anbringende om, at påbudet stred mod borgernes grundlovssikrede rettigheder (den personlige integritet), kunne ikke tages under pådømmelse af kassationsretten, idet spørgsmålet henhørte under forfatningsdomstolen.«

Til *miljøministeren* (31/3 78) af:

Ernst Schmidt (FP):

»Hvad er begrundelsen for, at definitionen af enligt beliggende ejendomme er forskellig i miljøbeskyttelsesloven og by- og landzone-loven?«

(Spm. nr. 617).

Begrundelse.

Ministeriet har meddelt afslag på en nødvendig og fornuftig modernisering af et stuehus i en ejendom i Stenderup by, Holsted kommune. Afslaget er begrundet med, at ejendommen er enligt beliggende i det åbne land, men det fremgår af sagen, at der ca. 150-200 meter fra den pågældende ejendom ligger flere beboelsesejendomme og en landbrugsejendom.

I miljøbeskyttelsesloven (bek. nr. 172) defineres en ejendom som enligt beliggende, når afstanden til nærmeste beboelse er mindst 300 meter. I miljøbeskyttelseslovens forstand ligger den pågældende ejendom altså ikke i det åbne land.

Det er som folketingsmedlem umuligt at forklare borgerne rimeligheden i afslag, når der er så lidt konsekvens og sammenhæng i de grundlæggende definitioner som i det pågældende tilfælde. Det vil derfor utvivlsomt